

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/81/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712011322
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712011322.5

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Dany Wänkeovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. októbra 2014 odvolanie obžalovaného H. J. proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 2T/150/2012-92 zo dňa 6.6.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/150/2012 zo dňa 6.6.2013 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom skutkovom a právnom stave obžalovaného H. J., nar. X.X.XXXX v J., trvale bytom X. Q. W. č. XX, okres J.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Martin z 30.4.2012, č.k. 13T/62/2012-85, právoplatného 5.9.2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný H. J. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Skutkovým základom tohto rozsudku bolo zistenie súdu, že:

dňa 18.5.2012 v čase okolo 21.45 hod., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. Mazda 323 F, EČ: MT-799AA, po miestnej komunikácii v obci Košťany nad Turcom, okres Martin v smere od obce Žabokrekky do mesta Martin, pričom v blízkosti rodinného domu č. 144, v dôsledku vplyvu požitého alkoholu sa nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a pravou prednou časťou vozidla narazil do ľavej zadnej časti osobného motorového vozidla zn. Seat Ibiza, EČ: MT-761 CP, odstaveného pri pravom okraji vozovky v smere jazdy obvineného,

príčom po dopravnej nehode bolo u obvineného H. J., nar. X.X.XXXX, v čase o 22.19 hod. vykonanou dychovou skúškou zistené 1,07 mg/l (2,23 promile) alkoholu v krvi a pri dopravnej nehode došlo ku škode na osobnom motorovom vozidle zn. Seat Ibiza, EČ: MT-761CP majiteľa J. F., nar. X.X.XXXX vo výške najmenej 2.000,- Eur.

Za to bol obžalovaný H. J. odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon súhrnného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Martin z 30.4.2012, č.k. 13T/62/2012-85, právoplatného 5.9.2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 4 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný H. J. odvolanie sám i prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Rozsudkom uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 4 roky, považuje obvinený za veľmi prísny a nezodpovedajúci konkrétnym okolnostiam predmetnej trestnej veci, za ktorú mu bol uložený.

Zo závislosti na alkohole a automatoch sa obvinenému podarilo vyliečiť. Alkohol požíva len celkom výnimočne, uvedomujúc si jeho nebezpečnosť pre svoju osobu. Udalosť zo dňa 18.5.2012 už oľutoval. Poškodený má zaplatenú celú škodu, ku ktorej malo dôjsť konaním obvineného.

S plnením vyživovacej povinnosti nemal obvinený doteraz žiadne problémy, stalo sa mu to po prvý raz. Platil ešte aj vtedy, keď pre neho prišla polícia. A pokiaľ bude mať obvinený poriadnu robotu, na jeho strane neexistuje žiaden dôvod pre neplatenie výživného. Pri zákaze činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu však bude problematické si nájsť lepšie platenú prácu, nakoľko sa jedná o činnosť obvykle vyžadovanú zamestnávateľmi.

Pri ukladaní trestu obvinenému súd, vzhľadom na okolnosti tohto prípadu, mohol mať za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom je neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania - podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom na horeuvedené obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil týmto odvolaním napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na znovu prejednanie a rozhodnutie, resp. rozhodol vo veci sám a uložil mu miernejší trest“.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací na podklade podaného odvolania v súlade s ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako i správnosť postupu konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, prihliadnúc pritom i na prípadné chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k nasledovaným záverom:

Ako už bolo uvedené v súlade s revíznym princípom preskúmal krajský súd v rozsahu determinovanom ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o treste napadnutého rozsudku, keď pokiaľ ide o výrok o vine, nie sú pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v rozsudku okresného súdu. S ohľadom na to, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného H. J. a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Priznanie viny bolo prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Ani krajský súd nemá dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe, a preto priznanie viny obžalovaným považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe.

V tejto súvislosti možno len nepochybne konštatovať, že ako vyplýva z výsledkov dokazovania z prípravného konania, obžalovaný H. J. sa súdeného prečinu dopustil spôsobom, ako bolo ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku a stavu veci a zákonu zodpovedá aj právna kvalifikácia konania obžalovaného ako prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Dôsledkom ďalšieho postupu súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, že vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie.

Pri úvahách aký druh trestu by spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného H. J. je zavinenie, následok, možnosti nápravy obžalovaného a v neposlednom rade i poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal krajský súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie a prvok individuálnej prevencie, a jednak aj voči ďalším občanom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie.

Odvolací súd po preskúmaní výroku o treste, akceptujúc odôvodnenie rozsudku ohľadne priznania poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h) Tr. zák., dospel k záveru, že pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Tr. zák., okresný súd pre priznanie tejto priťažujúcej okolnosti nezohľadnil všetky podstatné okolnosti. Zákon pre priznanie tejto priťažujúcej okolnosti ustanovuje potrebu materiálneho chápania recidívy, a to na rozdiel od jej čisto formálneho chápania. Súd musí predovšetkým skúmať tie okolnosti, ktoré charakterizujú jeho vzťah k trestnej činnosti a možnosti nápravy. Potrebné je tiež vyhodnotiť povahu trestnej činnosti a jej závažnosť.

Hoci obžalovaný H. J. bol už pred spáchaním súdeného skutku viackrát odsúdený, nešlo o odsúdenie pre rovnaký druh trestného činu ani rovnaký trestný čin (odsúdený bol predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť) ako v prejednávanej veci. Vychádzajúc potom z vyššie uvedeného, krajský súd pri ukladaní trestu obžalovanému na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Tr. zák. neprihliadal.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného a obhajcu vo vzťahu k výroku o treste, krajský súd uvádza, že v prípade obžalovaného neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Aplikácia citovaného ustanovenia je odôvodnená len v prípade, ak ide i skutočnosti takej povahy, alebo takej intenzity, že okolnosti prípadu je možno označiť za výnimočné. Takýmito okolnosťami nepochybne nie sú skutočnosti, že sa páchatel k činu doznal, resp. nahradil škodu, k týmto okolnostiam súd prihliada pri stanovení druhu a jeho výmery v rámci zákonnej sadzby podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. ako na poľahčujúce okolnosti, ako tomu bolo aj v súdnej veci. Preto krajský súd odvolacie námietky obžalovaného vyhodnotil v tomto smere ako nedôvodné a neakceptovateľné.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd dospel k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti ako aj všetkých zákonných hľadísk je u obžalovaného trest odňatia slobody vo výmere 2 roky ako trest súhrnný vo vzťahu k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Martin, sp.zn. 13T/62/2012 z 30.4.2012, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Namieste v rámci generálnej prevencie bolo potrebné obžalovanému uložiť aj prísnejší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, v tomto smere pokiaľ ide o výšku trestu si krajský súd osvojil závery prvostupňového súdu.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.